

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

134. De Iudicio, quod de his fiet, qui fictè spiritum profitentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Petri pedes lavandos dare recusantis tremenda increpatio.

teris testimonio Domini laudatus, & beatus appellatus erat, cui claves regni caelorum creditae fuerant, cum audit à Domino: *Nisi laveris te, non habebis partem meam*; quale lapideum cor non molliat ad timorem, & tremorem iudiciorum Dei praesertim cum in hac te, nullius peccati, nullius contemptus fiat expressio. sed potius ingentis erga dominum honoris significatio, dum consentaneam servo, ac discipulo praese se ret pietatem. Cernens enim suum, & omnium Deum, & Dominum, & Regem, & Praesulem, & magistrum, & servatorem, & breviter, qui simul omnia esset, in ministri formam praesertim linteo, suos lavare pedes velle, mox tanquam in contemplationem veniens propria, ut sic dicam, indignitatis, & ejus, qui ad se accedebat, dignitatem admirans, exclamavit: *Domine tu meos lavas pedes?* & rursus: *Non lavabis pedes meos in aeternum.* In hac re tam ingentes audit minas, ut nisi rursus, intellecta veritate verborum Domini, praeventisset obediendo illam corrigere contradictionem, nihil ei superiora recte facta, non à Domino accepta beatitudinis commendatio, & dona, & promissiones, neque ipsa Dei, & Patris, talis, ac tanti in Unigenitum placiti, revelatio, satis esse possent ad peccatum praesentis inobedientiae linendum. Haec ille.

De Iudicio, quod de his fiet, qui sic spiritum profitentur.

PUNCTUM CXXXIV.

Rom. 8. **A** Postol. Nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat. Graecè: *Etenim sollicita creatura expectatio expectat, ut palam fiant filii Dei.* q. d. Nunc tot hypocritae sunt, ut difficile dignoscantur filii Dei: veniet tempus quo reclusis hypocritarum derectis, palam fiant filii Dei.

Osea 12. Id quod Deus minatur per Prophetam: *Occurrat ei, quasi sursum raptus caeculis, &c.*

A Hebr. *Disrumpam clausuram cordis eorum.* q. d. tunc, quae in tam clauso, & occulto corde habuerunt, palam fient, cum praes indignatione clausuram cordis eorum disrumpam: Tunc humilitas apparebit superbia; ignis amoris, gelu, charitas, invidia, patientia, ira, jejunium, gula, contemptus mundi, ambitio, tunc sub habitu spiritualis hominis fictio, & duplicitas apparebit, sub modestiae habitu carnalis

B cogitatio constabit.

Sophon. 1. *Congregans congregabo omnia à facie terrae, dicit Dominus.* Ad quid, Domine? q. d. coram caelo, & terra agendum *Extendam manum meam super Iudam, & super habitatores Ierusalem.* Quid? ab his iudicium? Sic. *A Sanctuario meo incipite.* Septuag. *A Sanctus meus incipite.* Sic Petrus: *Tempus est, ut incipias iudicium à domo Dei.* Sic Ioan. *Datus est calamus similis virgae (ine flexibilis) ad metiendum templum Dei, altare, & adorantes in eo.* Nunc quid in Iudica, & in Ierusalem?

Et disperdam de loco hoc reliquias Baal. *Sophon. 1.* Heu! quis ibi adhuc idolotam reliquias credidisset! O quot in his, qui vel spiritum profitentur, idolotam reliquias! Idolotria erat sensui, & carni vacare, & haec erant idola Babyloniae: sed in Ierusalem, in servitio Dei, horum idolorum reliquias sunt quaedam vanitates, consolatiunculae, & deliciae, quas adhuc retinent. &c. Hi sunt, qui *Iurant in Domino, & jurant in Melchom.* Hieron. *Qui saeculo patiter, & Domino putant se posse servire, & duobus Dominis satisfacere, Deo, & Mammonae: qui militantes Christo, obligant se negotiis saecularibus, & eandem imaginem offerunt Deo, & Caesari.*

E *Et visitabo super omnes, qui induti sunt veste peregrinae.* Quid sibi vult vestis peregrinae? Inquit Hieron. quod cuiusque propria vestis est, quam quisque induit in Hieron. Baptismo. *Quicumque in Christo baptizatus est, Christum induit.* Haec propria Christiani vestis est, quae eum à capite ad pedes vestiat, quae Christum referat, Christi virtutes, & gesta imitetur: peregrina vero est huic contraria, & omnino dissimilis. Super hac veste indutos visitabit, &c.

Auc

Hypocrita histiones virtutum.
D. Ambr.

Aut vestis peregrina ea dici potest, quæ quis induit, ut alium referat, ut est habitus histionum, quo quis se alium fingit. Hæ sunt fictæ virtutum vestes, quibus sese hypocritæ vestiunt, histiones virtutum. Sic Ambr. Nec propriè magis, quàm hoc titulo vocare poterat, histiones virtutum. Tunc, tunc, peracta scena visitabit super eos, nudabit eos.

Sophon. 1.

Disperierunt omnes involuti argento. q. d. Videbantur liberi, & omnino hisce rebus exuti, sed involuti erant argento, quo tangebant juxta Sept. Erecti argento, aut elevati argento. Sed miserè, per quod inaniter elevabantur, per idem miserè deprimebantur, juxta Hebr. Portatores argenti, aut onusti argento.

Septuag.

Hebr.

Et visitabo super viros defixos in facibus suis. Chald. Et animadverbam in viros, qui summa tranquillitate fruuntur divitiis suis. Hebr. loco defixos, est congelatos. O quam verum! Congelati absque ulla scintilla charitatis. Ex erit fortitudo eorum in direptionem. Chald. Et erunt eorum divitia in spoliolum, quia nimirum omnibus nudabuntur.

Chald.
Hebr.

Chald.

Et scrutabor Jerusalem in lucernis. Chald. Et constituam pervestigatores, & pervestigabunt Jerusalem. Ad litteram, vel abditissimus locus pervestigabitur, quod in excidio illo factum esse scribit Josephus his verbis: De cloacis quoque, & speluncis, & sepulchris extracti sunt Principes, & potentes, & Sacerdotes, qui se in eis metu mortis absconderant. Sic fiet eorum tam formidabili tempore, à cavernis, à centro, si tam intrus quis intraret, extrahetur. Hoc sibi vult: Scrutabor Jerusalem in lucernis: id est, quanquam Sol obscurabitur, & stellæ eident de caelo, & Luna non dabit lumen suum, non deerunt tamen lucernæ, quibus quilibet locus diligentissimè pervestigetur.

Joseph. 7. de bello Jud. c. 17. 20. & 26.

D. Bern. ser. 55 in Cant.

Sed quid est, quod vult scrutari? Jerusalem? Audiamus hoc loco Bernardum dicentem: Valdè timendum est scrutinium Judicis, acuto visu est, nihil in secretarum relinquet oculus ejus. Scrutabor, inquit, Jerusalem. Quid enim in Babylone, si in Jerusalem manet scrutinium? Puto hoc loco, Prophetam, Jerusalem non

A mine designasse illos, qui in hoc saeculo vitam ducunt religiosam, mores supernæ illius Jerusalem conversatione honesta, & ordinata pro vitibus imitantes, & non veluti hi, qui de Babylone sunt, vitam in turbatione vitiorum, scelerumque confusione vastantes. Denique illorum peccata manifesta sunt, præcedentia ad judicium, & non egent scrutinio, sed supplicio: mea autem, qui videor esse Monachus, Jerosolymita, peccata certè occulta sunt, nomine, & habitu Monachi adumbrata, & idcirco opus erit subtili ea investigari discussione, & quasi admotis lucernis de tenebris in lucem prodi. Divinè, ut scilicet.

B

C

E

Ad hoc lucernarum lumen videbitur, quænam sit vera virtus, aut vitium: quænam sit caro, qui verò spiritus; tunc enim gladius ille faciet divisionem animæ, & spiritus, & distinguet: Hæc est caro, sensus, proprius amor, & hic spiritus, amor Dei, intentio recta, &c. nunc difficillimè omnino separantur; tunc verò optimè, &c.

At quæ confusio, cum in his discussionibus, ac conjunctionibus aliqui erunt sine ulla virtute? Confundemini, sicut quercus, defluentibus foliis. Posterior similitudo esse non poterat. Hæc quercus vidistis? in vere, & æstate, ut foliis connecta! Hic quercuum honor, ut vireant foliis: sed in hyeme, ut absque foliis confusa! Sic in vere inanis opinionis aliqui vident, qui postea defluentibus non veris virtutibus in hyeme judicii confunduntur.

Tunc revelabit condensæ. Genebr. Decorticabit, nudabitque condensas sylvas propriè dejectis arboribus, & ramis. Titehm. Sylvæ condensæ dicuntur propter frondium, foliorum, & ramorum densitatem.

Tunc ergo assumi non poterunt ficti folia ad excusandas excusationes in peccatis, & ad peccati turpitudinem operiendam. Non erunt tunc stramenta camelorum, subter quæ idola Laban obteguntur. Non erit tunc opus templi parietem fodere, sed per apertum undequaque hæc templum latentes interiorum abominaciones toti Orbi patebunt. D. Petrus Judicii diem tempus restitit.

Hebr. 4.

Isa. 1.

Psal. 28.
Genebr.
Titehm.

Gen. 3.
Gen. 31.

Ezech. 8.

A. 3.

restitutionis appellat: *Vsque in tempora restitutionis*, tunc etenim unicuique suum restituetur, bono præmium, iniquo pœna, hypocritæ dedecus, ac ignominia. Nunc pletique, quod proprium non est, sed alienum, sibi vendicant; hypocrita sanctitatem, &c. sed veniet, veniet tempus restitutionis, &c.

Osee. 2.

Convertar, & liberabo lanam meam, & limum meum, quæ operiebant ignominiam ejus. Et revelabo stultitiam ejus in oculis amatorum ejus, & cessare faciam solennitatem ejus, &c.

De confusione impiarum in die Iudicii.

PUNCTVM CXXXV.

Nabum. 3.
D. Basil. l. de vera virginitate.

Peccata nostra, sicut gesta, olim patebunt.

Gen. 39.

Revelabo prudentia tua. Basil Non confusè, aut summatim, aut indigestè peccata nostra cernentur; sed singula per partes, ut sese habent, velut in pictura, noscuntur. Exempli causa, quando ad patrandum quisque adulterium properans à lecto surrexit, quibus passibus incedens usus est, quo motu corporis, lentiore, aut concitatore, quem habitum, dum progrediretur, assumpsit, & qua ex parte irumpens, uxorem alienam violavit, quo item ordine huic mulier ad nefandum opus se substravit, &c.

Sic videbitur injectio illa oculorum impudentissimæ illius fœminæ in Joseph: affdua illa molestia, quam mulier illi dabat: ars illa, preces illæ, munera illa, lacrymæ illæ, quomodo pallium ejus apprehenderit, &c. Quæ omnia ad lamulim, ut acciderunt, cælum, & terra videbit.

Psal. 89.

Psal. 49.

D. Aug. ib.

Damnandorum confusio & ipsorum inuitu.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, seculum nostrum (vitam nostram universam) in illuminatione vultus tui. Tunc, ut alibi dicit, Arguam te, &c. Ubi August. Quando Deus manifestus veniet, Deus noster, & non silebit. Arguam te, inquit. Et quid tibi faciam, arguendo te? quid ti-

Abi faciam? Modò te non vides, faciam, ut te videas: quia si te videres, & displiceres tibi, placcies mihi; quia verò te non videns placuisti tibi, displicebis mihi, & tibi: mihi, cum judicaberis; tibi, cum ardebis. Quid enim tibi faciam, inquis? Constituam te ante faciem tuam. Quid enim vis latere te ipsum in dorso tuo? ibi es, non te vides: facio, ut te videas. Quod post dorsum posuisti, ante faciem ponam: videbis fœditatem tuam, non ut corrigas, sed ut erubescas.

Et ponam contra te omnes abominaciones tuas, & abominaciones tua in medio tui erunt. Exech. 7.

Quis exprimat ruborem vultus ejus, qui sibi conscius est, quæ in vita perpetraverit? Erubescant impij, deducantur in Infernum. Bene post peccatorum ruborem, Inferni meminit, quia ruboris pœna talis ac tanta erit, ut post eam non nisi

B Inferni pœna superfit. *Avvertantur statim erubescences. Hieron. Avvertantur ad vestigium confusionsis sue. Tropus indicans persequentem: etenim premere alterius calcaneum, est eum proximè sequi. Alii: Avvertantur pro mercede confusionsis sue; id est, operum suorum perdendorum. Sic Genebr.* Psal. 69. Hieron.

Quin ferè dicam, major erit pœna ruboris, quàm pœna Inferni. In Apoc. *Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terramotus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terra, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis; & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Medijs montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic* Genobr. Apoc. 6. *Ea confusionsis pœna pene major, quàm Inferni.*

D *Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terramotus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terra, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis; & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Medijs montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic*

E *Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Medijs montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic* primus